

(continuació de l'editorial)

d'un any en la construcció de grans centres comercials. Després de 15 anys de govern la Generalitat no ha fet un plantejament seriós d'aquest problema i sols per assegurar els vots del petit comerciant a les eleccions ha aturat sistemàticament projectes d'inversions importantíssimes com són el del triangle d'or (carrer Pelai, plaça Catalunya, ronda Universitat) a Barcelona o el de la Roca. Quin sentit això si fa quatre anys fou la mateixa Generalitat la que va aprovar el pla general de la Roca on es permetia construir-hi un centre d'aquest tipus. En que quedem?

Ara el que toca es esperar a que s'aclareixin les polítiques de coalicions a Catalunya i la Generalitat i veure si la Generalitat manté la moratòria o si, com molts s'esperen, la cancel·li. En qualsevol cas la multinacional americana ja ha llençat un avís: a Madrid no li posen tants entrebancs per a invertir. I a Barcelona amb "el triangle d'or" l'Ajuntament ja ha advertit que es poden realitzar les obres per trams sense necessitat del permís de la Generalitat.

SOBRE ELS COMPTES MUNICIPALS: A L'ESPERA DE L'AUDITORIA

Les notícies que han anat apareixent a la premsa i als plens municipals sobre els deutes de econòmics l'Ajuntament provoquen confusió i malestar entre els roquerols. Es parla de deutes de 20, 40 o 60 milions que fan referència a pagaments pendents als proveïdors, a les contribucions de sanejament de l'aigua que no s'havien pagat durant anys a la Generalitat, a les quotes de la seguretat social no ingressades, a una multa d'Inspecció del Treball, etc.

El ciutadà necessita una resposta clara i contundent a totes aquestes informacions perquè al cap i a la fi s'està parlant de com s'han gestionat els seus diners i sens dubte la millor manera és la presentació de la famosa auditoria

que tots els grups municipals de l'actual equip de govern van prometre a les eleccions. Ens consta que la Diputació va fer un estat de comptes l'any passat (al qual no s'ha donat massa publicitat) i que l'auditoria es troba en la seva fase final, però bé faran de donar-li una empenta i aclarir, tan aviat com sigui possible, l'entramat sobre aquestes presumptes irregularitats econòmiques i demanar, si s'escau, responsabilitats.

Perquè avui en dia ni els dirigents dels clubs de futbol estan exempts de responsabilitats, i un Ajuntament ha de ser portat amb molta seriositat. Si hi han irregularitats s'han prendre les mesures corresponents i si no n'hi han s'ha d'explicar amb claredat per a eliminar tots els dubtes que s'han anat engendrant durant els darrers mesos arran de les notícies que s'han divulgat.

CANVIS A LA REVISTA UN NOU MEMBRE

Després d'haver publicat en la passada revista un anunci i haver rebut una sèrie de currículums, hem decidit contractar l'Esteve Garrell, un noi de Granollers que és qui més s'acosta al perfil idoni. L'Esteve es dedicarà a la revista unes 32 hores al mes, per la qual cosa cobrarà 25.000 pessetes al mes. Una altra tasca que realitzarà és cobrar les subscripcions, els anuncis i repartir la revista. A partir d'ara hi haurà un horari fixe d'atenció al públic, que serà dimecres de 6 a 8 del vespre.

OBJECTORS

El Ministeri de Justícia i Interior ha concedit a la revista els 3 objectors de consciència que havíem sol·licitat. Aquestes persones s'incorporaran durant aquest any 1996 i les tasques de suport que desenvoluparan us n'informarem en el seu moment.

4

OPINIÓ

Església, Preservatius i Sexe La hipocresia de la Cúpula de l'Eclesial

Fa unes setmanes hem vist a la premsa com esclatava la polèmica perquè els bisbes francesos publicaven un document on venien a dir que el preservatiu no era tan dolent i que era, fins i tot, recomanable el seu ús per a preveure el contagi del virus del sida, això si sempre dins del matrimoni. Fou un pas agosarat que es va esvaïr al dia següent amb les fortes crítiques de Vaticà que reafirmava la prohibició de l'utilització dels preservatius amb uns arguments morals més que discutibles.

Al mateix temps en el programa "Classificat ACR" de Catalunya Radio, un capellà venia a dir que la Cúpula Eclesial ha pres de sempre posicions retrògrades, per dir-ho en altres paraules, que "els bisbes han acostumat a estar més a prop del cel que de la terra". No tocar de peus a terra els ha fet perdre l'oremus moltes vegades a

l'història i han caigut en la temptació d'imposar pensaments fonamentats en la creença cegatoti anar en contra de la raó. L'esmentat capellà exposava un parell d'exemples: a principis del segle XIX l'Església encara explicava que els àngels s'encarregaven de moure les estrelles del firmament quan ja feia molts anys que el treball científic de Galileu Galilei, Copèrnic, Kepler i Newton, entre molts altres, havia confirmat i reconfirmat que les estrelles i planetes es mouen per la interacció de les forces gravitatòries. També explicava com al final del segle passat el Papa d'aleshores, del qual no em recordo el seu nom, havia classificat com quelcom maligne i diabòlic les vacunes que van començar a aparèixer i que salvaven moltes vides.

Bé aquestes van ser algunes de les relliscades de la Cúpula Eclesial. Ara ataquen l'ús dels preservatius amb la mateixa

hipocresia amb la que parlen de qualsevol tema relacionat amb el sexe. El Nadal passat es publicava un llibre de notable èxit anomenat "El Sexe del Clero" on es detallaven les pràctiques sexuals d'alguns, no tots és clar, capellans i monjos. Fa uns pocs dies s'ha descobert les pràctiques sexuals d'un important eclesial. No és que a mim'importi que els capellans puguin tenir relacions sexuals o no, tot el contrari. El que hem "fot" és que l'Església escampa a tots els medis de comunicació que té a l'abast i a les escoles, etc. unes prohibicions que ells mateixos no es veuen capaços de complir i que són producte d'una determinada interpretació dels testaments que a més no és l'única. Com va dir un personatge molt famós i respectat: qui es cregui lliure de "pecat" que llenci la primera pedra. Em dona la sensació que hi ha molta gent que s'oblida d'aquesta sàvia frase.